

Μήνυμα Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου 2018 - Ασία

Ram Gopal Bajaj, Ινδία

Σκηνοθέτης θεάτρου, ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου, πρώην διευθυντής της Εθνικής Δραματικής Σχολής στο Δελχί.

Μετά από όλες τις ιστορίες εξέλιξης, ένα πράγμα μονάχα, και εν συντομία, γνωρίζουμε: πως όλες οι μορφές ζωής έχουν την τάση να επιβιώνουν επ'άπειρον. Εφόσον κάτι τέτοιο είναι δυνατό, η ζωή έχει την τάση να διαχέεται στον χρόνο και τον χώρο προκειμένου να κατακτήσει την αθανασία. Σε αυτή τη διαδικασία, η μορφή ζωής, σε παγκόσμιο επίπεδο, επιπλέον ακρωτηριάζει και καταστρέφει τον εαυτό της. Ωστόσο, χρειαζόμαστε να περιορίσουμε τη συζήτηση στην επιβίωση της ανθρωπότητας και στη χειραφέτησή της από τον άνθρωπο-κυνηγό των σπηλαίων της Λίθινης Εποχής προς την κατεύθυνση της διαστημικής εποχής μας. Είμαστε τώρα πιο συνετοί; Ευαίσθητοι; Χαρούμενοι; Πιο στοργικοί προς τη φύση, της οποίας είμαστε προϊόν;

Από τη Λίθινη Εποχή, οι παραστατικές τέχνες (Χορός, Μουσική, Θέατρο/Δράμα) ανέπτυξαν το γλωσσικό εργαλείο που περιλαμβάνει φωνήεντα και σύμφωνα. Το φωνήεν βασικά εκφράζει τα αισθήματα και τα συναισθήματα ενώ με τα σύμφωνα επικοινωνούνται το σχήμα και η σκέψη/γνώση. Τα Μαθηματικά, η Γεωμετρία, ο πολεμικός εξοπλισμός και τώρα τα κομπιούτερς είναι τα απότοκά τους. Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε γυρίσουμε πίσω από αυτή τη γλωσσική εξέλιξη. Η ίδια η γη δεν θα επιβιώσει αν αυτό το αίσθημα συλλογικής χαράς που προσφέρουν οι ζωντανές τέχνες του θεάτρου, αλλά και η γνώση (και της τεχνολογίας ακόμα) δεν απελευθερωθούν από την πεζότητα, την οργή, την αδηφαγία και τη σατανικότητα.

Τα μίντια, καθώς και η επιστήμη μας και η τεχνολογία, μάς έχουν κάνει ισχυρούς σαν δαίμονες. Επομένως, σήμερα, δεν τίθεται θέμα κρίσης θεατρικής μορφής αλλά κρίσης περιεχομένου, τοποθέτησης και προβληματισμού. Πρέπει να απευθύνουμε έκκληση στον άνθρωπο που ζει σήμερα στη γη να σώσει τον πλανήτη και άρα και το "θέατρο". Σε ένα πρακτικό επίπεδο η τέχνη του ηθοποιού και οι παραστατικές τέχνες πρέπει να ενσωματωθούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Έτσι οι κατοπινές γενιές πιστεύω πως θα γίνουν πιο ευαίσθητες έναντι της δικαιοσύνης της ζωής και της φύσης. Και αυτό το πλεονέκτημα της γλώσσας μπορεί τότε να γίνει λιγότερο βλαπτικό για τη μητέρα γη και τους άλλους πλανήτες. Και με αυτό τον τρόπο, το "θέατρο" θα αναδείξει περισσότερο την αξία του στην προσπάθεια να διατηρήσουμε και να αναζωπυρώσουμε την ίδια τη ζωή. Σε αυτή, λοιπόν, την συμπαντική εποχή της ομαδικότητας είναι ανάγκη να ενισχύσουμε τον ζωντανό ερμηνευτή και τον θεατή, δίχως ο ένας να αποτελεί απειλή για τον άλλο.

Χαιρετίζω το θέατρο και απευθύνω έκκληση στον κόσμο να το θέσουν σε εφαρμογή και να του παρέχουν διευκολύνσεις σε τοπικό επίπεδο, αργοτικό, αστικό, σε οποιοδήποτε. "Πόδια και χέρια, Γλώσσα και Κατανόηση των συναισθημάτων του άλλου, όλα μαζί για την Παιδεία των Γενεών".

Μετάφραση: Γιώργος Παπαγιαννάκης